

Osztályozás		Tárgy		Hely		Idő		Személy		Helyszám	
		624.2		Erzsébet-híd		"1962"					
Budapestre vonatkozó újságcikkek											
Szerző: BENDE Ibolya											
Cím: A betonagyú célba talál											
Százkilencvenen, akik a hídépítésben jártasak											
			(Hely)			(Idő)			(Köt. v. füz.) (Oldal)		
ESTI HÍRLAP			1962. aug. 13.								

Soklátványosság még nincs az Erzsébet-híd építkezésénél. A Ganz-MÁVAG hidasai még csak készülődnek, egyelőre a Hidépítő Vállalat „uralja” a terepet. A betonosok és kövesek. Két évig bontották a maradványokat, most már építhetnek. *Hídfőket, pilléreket, feljárókat.* Akik készítik, igyekeznek a legapróbb tényezőket is figyelembe venni, a várható akadályokat, gondokat, nehézségeket. A dolgok annak rendje-módja szerint haladnak is a megvalósulás felé. Néha azonban közbejön valami...

A távolság hatvan méter

A betonkeverőgép s a hídfő közötti távolság hatvan méter. A betont el kell juttatni a partról a hídfőre, úgy, hogy az út szabadon maradjon. Megpróbálták gumiszalaggal. Lassú volt és fárasztó. Egy nap alatt ötven adagot kevertek, s jó néhány lapátoló munkás kellett hozzá.

Az építésvezetőség betonagyút kért. Decemberben megérkezett, hogy honnan, ma se tudják. De nem „lőtte” át a hatvan métert, legfeljebb húszat. Egyesek azt mondták, nem is fogja soha.

Király Mihály lakatos nem mondott semmit, csak alaposan megnézte a masinát. Ilyen ágyúval még nem volt dolga. Érdekelte, miért nem „áll kötélnek”. Kérte, bízzák rá.

Szétszedte százszor is a hídfőhöz vezető csöveket, vizsgálta a levegőbeömlő-nyílást. Átment Budára, ott is volt egy ágyú, az is csak húsz méterig bírta. Nem tudott meg semmit. Külföldi szaklapokat nézett át. Egy helyen látott egy tervrajzot. Tanulmányozta, aztán visszament az ágyúhoz. Igen, a rajzon másképpen volt elosztva a levegő.

Világos, nem elég erős a levegőnyomás, azért nem megy át a beton a hídfőre. Méricskelt, számolt, aztán tett egy újabb kísérletet. Nagy örömmel ment három keverés. Aztán újból megállt minden. A 60 méteres csövet újból szétbontották. Átnézte valamennyit, hátha ott akad meg az anyag. *Kiderült: megint a levegővel van baj.* Néhány napig újból szerelt, méricskelt — és izzadt, pedig február volt. Azóta működik az ágyú megállás nélkül. *Hetven keverés helyett százhuszat végezhetnek el egy nap.* Egy keverés: 500 liter beton. Lapátolás nélkül.

Pótolták a Bonatót

A budai feljáró cölöphelyeit hatalmas erejű fúrógéppel: a Bonatóval akarták elvégezni. Egy van belőle az országban, s azt mondják, bírja a legnehezebb talajt is.

A munka megkezdése előtt kiderült: ez a földterület a Bonatónak is nehéz, mert te-

li van régi romokkal, falmaradványokkal. *Ha eltörik a fúrófej, egy vagyomba kerül.*

A cölöphelyet a Bonató nélkül is meg kellett csinálni. A „csodagép” helyett odament huszonegy ember. Nagy Mihály és brigádja. Nekifogtak ásni. Mélyre kellett, egészen a márgaföldig. Közben jött az iszap és a víz. Feljöttek, kiszivattyúzták. Egyszer harminc centit haladtak, máskor két métert. A földet légkalapáccsal morzsolták, s kiskocsival, kötéllel küldték fel.

— Nem félték ott lent?

Nagy Mihály kedélyesen int: dehogy. Ő már tizenkét esztendeje végez hasonló munkát. Ez új volt ugyan, de a nehezén már túl vannak. *Hetvenkét cölöphelyből huszonöt készen várja a betonozást.*

Kábelhíd

Kábelhidat Magyarországon még nem építettek, ennél fogva leborgonyzó tömböt sem. *A tömbök tartják majd a kábeleket — a hídra nehezedő erőt.*

Vasból és betonból készítik. A vasszerkezet olyan, mint egy sűrű háló, s közéjük kellett elhelyezni a rudakat.

Hogyan?

Hetekig vitatkoztak erről a műszakiak. A vasszerkezet között majdnem lehetetlen mozogni, különösen rudakkal. Ugy döntöttek: Ideiglenesen kiemelik az egyik részt. Ver-

ceg Mihály lakatos erre azt mondta: ne tegyék, megcsinálják anélkül is.

Hitték — nem hitték? Most már nehéz lenne eldönteni.

Vercseg Mihály odament társaival a gödörhöz. Lenézett. Tizenhárom méter, keresztül-kasul vashuzalokkal. Olyan, mintha ketrebben járna az ember. Csakhogy ez belül sem üres, a függőleges szálakat vízszintesek kereszteszik. Két embert leküldött. Rákötötte a rudat a kötéltre, s eresztette. Aztán — hogy nem tudták a betonacél-rudat elhelyezni, ő is lement hozzájuk. Belegubancolódtak a vaskocák közé. Fentről nézték őket. Néhányan lekiabáltak: jobbra menjenek, aztán balra. Mennyi idő telt el? Senki se nézte. *A rudat elhelyezték, aztán a másodikat, harmadikat, ötvenediket is.*

Látványosság? Még nincs.

Deszkaállványok, földbevált folyosók, gödrök, vasvázak. És százkilencven ember, akükről jellemzőként csak ennyit hallottam: „*hídépítésben jártasak*”.

Bende Ibolya